

temeiă a ne îndoi deştre ecistinţa unei actiuni de pace, kvi de ni acetă reprezentanţi din 21 Mai c'ăz kolektat' aspru identitatei acetă respunşă, eăz dncz aă fostă trimişă de fiekare ambasador de deosebi, drcuşă ačeea acetă potă ară fi indendik'iară nă kolektiv. De aiči ară fi zmarea, ksmk Austria vră ssmi p'streze independinţa cea la dntrezarea acetă şii d' formă, ea nă vrăa se mestече năşii sei kă ačeia ai Angliei şii Franşiei. Ce năseşie dncemnat' este vşemat' Austria a lăa d' kaska orientale, deştre acetă se aade nşmai şii glasă d' totă Europa, e lăzrăz kşkoskă kă poteriă maritimo potă şka d' kaska acetă nşmai o rolă sekundară, hotărşrea de kşnetenş va atşrna totă deşna dela pşterea trşpelor nă vskat'. D' şşna Austriei začē dărb kşmp' lăa kasei orientale, şii nă este d'ndoiat' kă atşz poteriă deştre oriente, kvi şii năle deştre apşz şşvşl d'şz alianşă Austriei, iară presa Angliei şii a Franşiei a dntrezindat' şii ačeea apşk'teră pşvştrăşet' s' vorbeshă deştre o alianşă a celorş p'arş poteri mar'i

Дипломатията де zile.

Диператъл Наполеон аă 3-лэ читеше акъта кă лъаре а-мидге опъриле, че пръвекъ ла днтрезареа ориентале, ші кампанія рсесекъ дин 1828.

Дн Байрăт а пşквăт о vidsineşz б првчи (?) Попоръл прі-вешē ачеша днтешларе ка şii semăş de frunşikazişne a днтре-пей дере,

Дн Persia vîş şiri deştre пепорочирі марі. Дн капиталеа Техеранъ домпешче холера кă атъа фъръ, de треі чинчии дин попоръ аă vşitş d' nşci.

Валеа дин Ширасъ dîvşosъ пентрş але лăи фршосе росе ші стрăşри, локлă de пльчере аă лăи Хаџид, ші Фірдс, ачеша dî-пнăş дн каре деографі пнăş рашлă пşтпешекъ, еше пештнă de şii кстремаръ днршкшатъ. Дн четатеа Ширас аз скосъ 10,000 de трşпри de свџ рşine, ші e teshъ s' nă se ласкъ vşma dîp, еле. Дн Исаханъ а дба капитале а секаш ші фълтпна, че ера şiiş kă апт vşz de беvş.

Аспра копжкратиşnei дин Франция с'арş адевери, кă дн дбе до-кврі а fostă атепате аспра vşciş Диператъл.

Маиешатеа Сџа ч. р. апостолік а аплăvidatş етатъл ші че-еде але сшрпеш ждектъри дин Воemia.

Ечелонгя Сџа министрăлă калтлă ші instrăşionel пşvше Коплеа Leone Tşn а dşvritş 1000 de rашenі, че і с'ăş vşvештş kă копісаріş дшпертешекъ ла ачешере Архіепіскопълă дин Оломиşіц, клерълă серақ ші vşvştrăşlorş дечешей.

Днч, motiăvăş şii днтешларі de недешъ, а хотърълă кр-теа de апелатиşне сврешъ, kşmk vşiderea de копі пріп активитате, посигіvş се поте днтешеа пріп ачеша, kşndş mаmа dîp, vşingş лă-ше с'ăndş, кă с'ş zmeze mъртеа копіvşлă пріп kşdereа la dşvşlăş.

Маиешатеа Сџа ч. р. апостолік а аплăvidatş днтрşіvşеа Тиро-лăдъ ші а Форальбергълă дн 4 черкврі кă решедінца дн Інсвръл, Брікенş, Триентş, ші Брегенцş.

Министерăлă Англіей с'а декларатъ днтро адшаре mare кă 27 дн контра а 11 воткрі пентрş Лордъл Палмерстон, адекъ пентрş о политік еперіосъ, ші ла лпцъ ші пентрş vşгай.

Ші дн Сисекъ ші дн преіарълă лăи с'а сімштş дн 2 Іsn, кстрем-аръ de пşvşгăş, че а dîvşтş маі лăлгъ ка дн Zagrabia.

Маі дн tote zilele се dîvşş kşnşerінце дн решедінца дшпер-тешекъ, ла каре іа парте ші Маиешатеа Сџа Диператъл.

Дн Карлсвад трşвешче птарікăş І. В. дн vşrtгă de 92 vñi, ші се вşкър de o сакшесіне прераръ. Елş адекъ арē 6 копі ai sei, 56 пепорі, ші 63 стрşнепощі, карі тодї трşвешкă. Свкшесінеа лăи дн-трешъ сга дин 180 капете, дин каре аă mşritş 53. О вїг а лăи e-şte mşrtгăтă дн Берліvş ші а пşквăт dşvşolатъ 10 фешіорі.

Şiiş kşvratş plîvş de dăşz а fostă днтреватş маі deşvşлă дн тро сонтетате, дн каре се политіка mşlăş, брē kşvretş елş кă прашлăş ва жка о ролă de кшнетенş дн кaska ориентале: „Даі zîşş елş: „лпсъ nşmai кă с'ş vşde шршеле de пегрелъ, че къръ ла атъа скрпере.“

Днтре мşrtрştrăşіорі de паче ші ашгторі снтăş мşлă, карі нпикъ nă dорескă маі tare дект ка de локъ ла о фракціше с'ş vом-вардеze Одеса ші с'ş аръ Севастополеа, лпсъ пşvşнă се поте спера дела dşvşлă, kvi eі арă eі чеі dîvşлă, карі с'ар vşieta аспра релăи, че іаръ ашкă vşrş vеште ла о днтешларе ка ачеша.

Гвбернлăş британікъ черкъ mare греотате дн ачареа şii по-трівіе forme de реşenşz пентрş marele імперіş аăş Іndiei.

Рецеле Прсцей а еловозитă o ordinaşіone пріп каре се опрешē персонелорş млітарі de релішшеа евангелікъ дн кшсторі мее-кете, а да фъгădşіvş кă vorş крешē првчії дн релішшеа католік.

Ждектъторія млітаре дин Пеца а осандітş пре тълхарі Сте-фанş Арманікăş ші Іоане Стпка ла мърте ші ачеша септінгъ се есекетş пріп plămăş дн 25 Іsn.

Дн Маковъ дн Галиція с'а днтешлатъ дн 22 Іsn, ла атемі о рштръ de пворі трозавъ, ші а фъкăтş мşлгъ пагъvş.

Дн Париеш с'ăş фъкăтş de поş днсемнатē арестрї.

Зісрналї Англіей nă се окълă акъта атъта кă кaska ориентале, кăт kă імперікăş іndікăş.

Маиешатеа Сџа Диператълă а фъкăтş дн 21 Іsnі о ескарей-не ла С. Пдлтеш.

Се аде кшкк Маиешатеа Сџа Диператълă дн зрмареa пшеі органисаşіні арă eі аплăvidatş Шема аспра фшгорікăş етатē пер-сонале ші de леш але сшрпелорş ждектъри кă предлалта ресо-лăşіone дин 14 Іsnі, ші кă kşvндş се vorş ескріа копкресрї пентрş окшпаре постршлеш.

Франция.

Парікş 25 Іsnі. Днлдареа лăи Лавалетте ла Сенаторе врē с'ş се прівешкъ аічи ка о імитаşіone а Диператълă Ніколă, каре трактезъ ne министрăлă сеш Менчіковъ кă ачеша dîvşkazişne, eă дпсъ еше маі паште şii рсунсăş аспра іvşvşірей, че адые Кон-теле Неселроде аспра амбасадорелş Францозекъ дн Констан-тинополе. С'а аvşітş маі паште кă D. Делакозр арă eі кшлтатş іvşvşіşне с'ş се араге іndşlşіvşe дн пріvşіvşа С. Моршлгăş. Ачеша а зъкăтş дн пагара лăкврълă, кăчї политіка кавінетълă, францо-сескъ еше о политікъ dîvş de паче. Редікареа D. Лавалетте ла се-паторе еше маі департе о доvădъ, кшм кă Диператълă Францо-сілорş пшешче кă гърі. Nşvşvşvşеде, че врē с'ş се vşo, обсерватş дн кавінетълă Тзіаріелорş дн пріvşіvşа ориенталăş, аă днчетатş ne totă днтешлареа, кăчї dşvşş моdіfікаşіonele дин зрш, ne аă зрматş дн кавінетş, а кшvşгăтă D. Персіні о хотъръторіş пре-ponderангăş.

Дншшнпъріле „Зісрналелї de Франкфурт“ кшкк міні-стерікăş еглезекъ арă eі trimiş о потă днтрşvşіvşіvşрї кавінетълă дин С. Петерсврълş, се dîvşş потē de ачешē черкврі, че ле ачешē Рс-сіа, кă с'ş десвăк ne Англіа de кърте Франция. Ачеша прінде оіvş-пшеа totăş маі tare локъ, кшкк кавінетълă Рсцей арē іvşvşіvşe de а атъна кă deşісіşнеа sea, кă с'ş се трагше лăкврълă, кшї арматă рсесекъ потē ші іарна трешē Прътлăş, kşndş флота Англіей ші а Франціей ва трешї с'ş стē свџ аргіе. Се ворешче de секрăş, кшм кă днтре Англіа, Франция ші Търчіа с'а фъкăтş двршлăş, ка Тър-чіа дшвареа de servіşіş, че і се ачешē dîp tote шршїле, с'ş о прі-тешкă nşmai кă днkvşvşіvşареа атълдорş потері аліате.

Асгълї а сосітş аічи şii kşpіerş аăş амбасадей францозей дин Вiena. Прекъм се аде депешеле D. Бъркеней дншшнпъріе, кă Ас-стріа апробешъ череліе Рсцей аша превкъмъ свџ еvşvşіvşе дн кшкоскџа потă черквларі, ші кă арă eі дшсршнатş ne D. Бркъ а пше іvşvşіvşа ші мшлочіреа sea дн іntереселş череліорş рсешї. Прекът се шіе ачеша а фъкăтş ші стпльпшеа прсшан. Франция даръ еше рестрşş nşmai ne аліанца Англіей. Лăкврълă дпсъ e-пшvşтş, кă дипломатія рсесекъ дн Londonъ днш ва пше карлăş дн петре, кă с'ş дшпедече сеш се дісоловеш ачеша аліанцъ. Еше дпсъ de ащепатş кă totă ачеша сімшгъ nă va аkvşіvşe шіvşка, кăчї оіvşпшеа пşvşлăк, кареа еше о mare пштере дн Англіа, се е-пшvşіvşе маі еперіосъş пентрş аліанца кă Франция аспра Рсцей, de-кăтş с'ş і се потē оіvşпē стпльпшеа ші de арă vrē дн адеверş.

„Асамблеа націонале“ врē с'ş шіе, кă Царълă nă va пріmі мш-лошреа, дар vşvşлă servіşіş аăş Англіей ші Австріей nşlăş va м-пшда, елş прекъмше кă форма пршчелелї Менчіковъ а fostă пре дапълă, кавінетълă еглезекъş прекъмше кă Лордъл Стратфорт а мереш пре kşmплітş. Сштанлăş се vorş ачешē пше копческї дн форма, дпсъ Царълă днш kă şmплеа voа.

„Патрїа“ врē с'ş шіе, кă Търчіа nă се va дшпротіві трешерей Ршшлорş пеште Протă, еă дпсъ nă се va словозї дн пшч о negotia-şіone дипломатікă, шшvş vorş eі Ршшп ne трешелăş гърчешкă. Маі

TELEGRAFUL ROMAN.

Telegraful este de două ori pe săptămână: Mercuria și Sâmbăta.
— Prenumeratiunea se face în Sibiu la espeditura foiei; pe afară la C. R. poște, cu bani gata, prin scrisori francate, adresate către espeditura.

N^{ro} 49. ANULŪ I.

Sibiiu 24. Iuniu 1853.

Pretul pnenumeratiunei pentru Sibiu este pe anu 7. fl. m. c.; ear pe o jumătate de anu 3. fl. 30. cr. — Pentru celelalte parti ale Transilvanii și pentru provinciile din Monarhia pe unu anu 8. fl. ear pe o jumătate de anu 4. fl. — Inseratele se plătescu cu 4. cr. șirulu cu slove mici.

Pag. | 217

Depeșe telegrafice.

Parisu 28 Iuniu c. n. Principele Napoleone a fostu primitu de soldați la Omer cu entusiasm.

Copenhaga 27 Iun. Aicea a izbucnită holera.

Constantinopole 20 Iun. Respunsulu la celu de pre urmă ultimatu s'a datu Secretariulu rusescu de ambaada Balabine a plecatu, și totă proprietatea e statu rusescu este înlăturată. Pórta se pregătește, dar totdeodată cugetă a trimite și unu solu la S. Petersburgu. Gălia austriacă de resbelu „Carolina“ a plecatu la Triestu.

Salonixi 11 Iun. Omer Pașa a plectu la Șumla, unde se voru concentra masse mari de trupe.

Varna , 17 Iun. Rodirea este frumoasă.

Iași 8 Iun. c. n. Doi agenți rusești au venitū în acēsta cetate, și au luatū cvartirū în casa consulelu rusescu. În țeră domnește o încordare mare. Consulele britanicescu a trimisū erī unu curierū deosebitū către Lordul Stratfort.

Noi avemū astăzi în causa orientale dōe date de însemnătate una este deciařiunea Porții cum că la întâmplare, ca Rușii să trecă Prutulū, stăpânirea înperătēscă (turcēscă) va fi în nevoe de a privi aci o deciařiune de resbelu!

Iară a dōa este știrea din Lembergū că Rușii au trecutū Prutulū. Știrile private ce ne au venitū adeverescū acēsta.

Situațiunea în Constantinopole.

Gazeta de Constantinopole și pune în articuli seī oficioși totă silința de a crede în susținerea păcii. Scrisorile din Iași și București vorbescū despre adanca liniște, de care se bucură Principatele dela Dunăre. Unu altū paiū, după care întindū mâna cu sete, este remănera îndărăptū a cancelariei comerciali rusești. Zurnalele oficiale face cunoscutū, că Sultanulū arū fi datū poruncă, ca toți sudiții rusești, carii se află pe pământū turcescū, să fie tractați cu cea mai mare gătire spre slujbă. Întrēga presă europēnă vorbește despre casuri de resbelu, despre treceri peste ape, despre ocupări de țere, poterile maritime și concentreză flotele sele, Turcii facū la șanțuri, ciamă trupe regulate și neregulate, și popōre într'ajutoriu. Însă la purtarea unu resbelu se cerū doue părți. Pórta se pregătește de bătaia, fără de a se fi deciaratū până acum de cătră cineva resbelulū, fără a fi fostū pân'aci vr'unu pretestū seriorsū de bătaia. Cum arū fi, cândū

Rusia ară sta pe loc îndărăptul Prutului. Când s'ar păstra pentru sine aceea rolă curiosă, de a lăsa tutoratul preste Turcia și susținerea ei celorlalte puteri europene ? Când s'ar afla în Constantinopole o ordă de Asiați și Europeni, Egipteni, Albanezi, Sirieni, Muselmani și Renegați la olată, fără de a se arăta vrășmașii ? Strămtorirea Porții ară fi atunci mai mare, decât ce ară fi la întâmplarea unei treceri preste Prut. Porții'î parte acum rău, zice jurnalele de Deba, căci n'a inceiată celă de 50. milioane, care a ruptă grumazii lui Reșid Pașa. Dănsa se află acum în mizlocul caselor góle, și între două bance, dintre care una togma a făcută bancrot, érá ceialaltă încă nici nu există. Și dela această bancă, cărei is'a fostă făgăduită ajutoriul unui capitale de 30 milioane piastrii ! se cere acum ună împrumută de 45 milioane. Patriotica bancă, care încă nici nu'și a începută trebele, face tóte, câte'î staă prin potină – ea dă 7½ milioane, a patra parte din suma cerută, însă de ajunsă spre a trage și pe bancă în catastrofă. Óre are Rusia de gândă de a porni acum resbelă ? Ea câștigă cu fiecare lună care trece cu pregătiri. Ea are lipsă numai să aștepte, până va fi celtuită și celă de pe urmă piastră, și spre această nu se cere o răbdare togmai mare. Ea să aștepte numai până cândă voră începe trupele cele regulate și neregulate să strige după lăfă și după pâne. Principele Mencicof a plecată cu o vorbă amenințatoariă, elă a zisă Porții, ca să se feriască și de cea mai mică vătămăre a drepturilor și a privilegiilor bisericeii orientali. Fiece vătămăre a vr'unui sudită rusescă, fiece prorumpere a fanatismului póte să deă binevenitulă pretestă de bătaiă. Rusia póte, după cum amă zisă, să aștepte, până cândă va poté Pórta să stee sub sabia cea ridicată a lui Democle. Acésta stare é în sine destulă de nesuferită. Puterile maritime voră potea să scutească cetatea cea fermecătoria la cornulă de aură, de o năvălire rusiască, dară ce voră poté ele face, ca să împiedece ruinarea economică a Turciei ? ca să o apere de bandele turcești, pe care azi le a adunată, și măne poimăne nu le va mai plăti ? Despre aceea, că óre poté-va Turcia să resiste puterii Rusiei, nu é acum vorba, ci numai cum va poté ea să sfărșiască cu năcazurile sele din lăuntru. N'a fostă ea de totă bancrotă încă înainte diferințelor rusești, și montenegrine, și acuma să sufere ea starea unui resbelă amenințatoriă ? De așteptă Rusia numai câteva lune, atunci va trebui Turcia să se roge pentru ren'tregirea comerțului diplomatic, ba ciară puterile acele două, care aă sfătuită împotrivire, 'î voră zice, ca să se róge, tocma pentru că starea din zi în zi totă spre rău merge. Ce va fi dară, decât Rușii voră rămână lângă Prutu ? Să ne aducemă numai aminte de cele ce s'au întâmplată în Cina înainte ociloră nostri: Vaza fiiului ceriului s'a dărăpanată prin perderile cele suferite, celtuele resbelului aă adusă cu sine trebuința de a descide izvóre nouă de venituri, rangurile, dregătoriale începură a se vinde, cei până aci privilegiați se simțiră înapoiăți, mulți părăsiră pe Guvernii, și trecură pe partea rebelilor, astfeli se deșcisă înlăuntrulă țerei o prăpastiă pentru dinastiă, care é mai periculósă decâtă corăbiile și tunurile varvariloră celoră cu pără roșii. Contra vim mortis non est medicamen in hortis. (Gaz. Univ.)

Monarhia Austriacă

Transilvania.

Sibiiu 24 Iuniu. Scrisorile, ce le amū primitū din Bănatū, ne înștiinșează că semănăturele și viele staū fôrte frumosū de și grăulū ocī colea a căpătatū rugină. „Starea scólelorū“ zice corespundintele „stă totū pe piciorulū veciū de și plata învățetorilorū s’a îmbunătățitū, pentru că învățetorii sântū totū cei bătrāni, dar nicī nu este de poftitū o săritură de mórte, până nu se vorū înzestra scólele cu încetulū cu alți învățetori, însă nicī în punctulū acesta nu avemū multă speranță, căcī la cursulū teologicū și preparandicū se primescū tineri fără nicī o cunoștinșă a vreunei limbe străine. Cea mai mare mângăiare avemū, că preoțimea română din Bănatū cunoște și prețuește învățetura și cu abnegarea de sine daū prunciū pe la istitutele gimnasialī din Timișorā, Vececerecū, ș. a.

Décă e vorba de scólă avemū să facemū pe publiculū românū cunoscutū cu principiulū ce s’a pusū de Maiestatea Sea în privința scólelorū poporalī. „Scólele poporalī se vorū redica și susținē pe cultuiala comunelorū. Eū însă vrēu pentru romāni a me afla aplecatū în modū de escepțiune a aplacida trecătórie timpuralī ajutórie din vistieria statulū într’atāta, și acolo, în cât și unde se va arāta lipsa neîncungiurată.“ După știrile din Orăștia nu mai încape îndoială, că comanda districtuale se va muta dela Belgradū acolo, căcī se înciriază cvartire.

N o t a l u i N e s e l r o d e

înceiere.

Nicī în principiū nicī în faptă are convențiunea nóstră cu pórtă în favórea credințioșilorū nostri ceva noū. Ea nu cuprinde vreo îndreptățire nóă, carea nu amū fi avutū noī de demultū, și cu carea nu amū fi potutū abusa, décă arū fi intențiunile nóstre de acestū feliū, cum ni se adscriu. De sântemū noī poternicī, atuncea nu ne trebuiescū. De sântemū noī slabī, atunci prin astfeliū de convențiune nu ne putemū face periculoși, acésta este așa adeveratū, încătū noī nicī odată nicī c’amū cugetatū la aceea, ca să ne slobozimū în deosebī în întrebarea S. locurī, décă nu ne arū fi silitū pórtă prin uitarea promisiunelorū de mai nainte, ca să solicitāmū la dānsa a se susținea statusū cvo de acum a locurilorū sfinte, mi de nu arū fi respunsū pórtă spre desvinuirea eī, cândū amū redicatū noī protestū asupra concesiunelorū, ce s’aū făcutū cu paguba nóstră, cumcă în privința locurilorū sfinte arū consta cu Franția o convențiune, iară cu Rusia nu.

Noī însă nu amū pusū convențiunea, ca o condițiune fără care nu arū poté urma o înțelegere cu pórtă, de și principelū Mencicof la plecarea sea spre Constantinopole s’a datū unū proiectū pentru convențiunea, ce arū fi fostū să urmeze, elū totuși a avutū înpoternicire, și deplină libertate a modifica espresiunele lui, s’aū să o căștige în altū cuprinsū, care arū fi ațitātū mai puținū grigea porții și a altorū diplomații. În poterea acesteī înpoterniciri s’a restrānsū principele Mencicof, după ce s’a convinsū la sosirea sea în loculū destinatū, că proiectulū pentru o convențiune arū întimpina multe pedece, numaī pe lângă cererea unū sened adecă unū actū, ce corespunde mai bine obiceiurilorū orientālī, și căruī să dā mai puțină însemnătate, decât cuvāntulū convențiune după dreptulū europénū alū popórelorū. Dóe puncte ale senedulū, în urmarea cărorā noī (în contrazicere cu știrile ziurnalelorū) nu dreptulū de întārirea alegerei Patriarhulū din Constantinopole, ci simpla apārare a privilegielorū persónelorū bisericești, și a

temporalelor, ce s'a împărțit dela pórta de demultu celor patru Patriarși: ai Constantinopólei, Antiohiei, Alecsandiei, și Ierusalimului, precum și episcopilor și celuilaltu cleru mai înaltu, au aflatu atâtea contraziceri, încât principele Mencicof s'a hotărât a le lăsa cu totul afară. S'a proiectat daru altu sened, pentru alu căru primire a stărut multu principele Mencicof. În sfârșit după ce pórta a refusat oră ce voru ali ei spre o înțelegere oblegătóriă reciprocă, în momentul de pe urmă a deciarat solul nostru, tocmai după înșelesul instrucțiunei lui, cumcă decă va primi și subscrie pórta nota, a cărei copiă este alăturată, elu se va îndestuli cu acestu documentu, și îl va privi ca o îndestulitóriă împăciuire și graniță. Aceste au fost în faptă cele de pre urmă condițiuni (ultimatul) ce le a pus cabinetul ruscú. Amânarea porții de a primi îndreptățitul act, a mișcat pe împoternicitul nostru a se retrage la Odesa, și a întrerupe relațiunile nóstre diplomatice cu pórta.

Concesiunile, ce au urmat cu încetul în privința formei, și ființei proiectelor se întind și asupra terminului ce s'a dat la început pentru primire lor. După o așteptare mai îndelungată fără nici un fruct, i s'a dat înviațiune să cêră dela pórta definitiv respuns în timp de 3 zile. De și principele acestu respuns ar fi trebuit să'l primescă în 8 Maiu, totuși el a părăsit Constantinopolea numai 21 Maiu.

După o negoțiațiune gré de mai multe lune, și după ce a secat tótă concederea, ce a fost cu potință, se vede Împeratul de acum înainte silitu, a cere cu totdédinsul simpla și hotărâta primire a proiectului de notă, Însă condusă de răbdare și de îndulgență s'a îndurat Maiestatea Sea a concede porții încă unu terminu de o săptămână spre hotărâre. După decurgerea acestui terminu se va vedea Împeratul silitu, de și simțul lui de pace se împotrivește la acêsta, să iaie o pusețiune mai hotărâtóriă, ca să și câștige acêsta satisfacere, carea până acuma s'a nevoit a o ajunge pe calea păcei.

Maiestatea Sea va compătimi adânc și viu, că trebuie să iaie o astfelu de pusețiune. Orbirea și îndărjirea porții va porta vina, că a adus pe Împeratul într'o pusețiune, din carea Rusia, după ce a venit până la marginele extreme ale moderațiunei, nici cu unu pașu nu se pôte retrage, fără să compromită vaza sea politică.

Împărțamește Dta tóte aceste singularități, și cele mai însemnate documente, ce sânt alăturate aci, Guberniului, la care ești acreditat. Noi poftim pe gubernie să dea cea mai mare luareaminte acestor documente, pentru că ele de loc arată nodul gordiu al întregi întrebări, pe care noi dorim totdeuna a'l descălci pe calea păcei, de și se silesc să ne aducă acolo, ca noi să'l rumpem. Așternându noi condițiunile de pe urmă cabinetelor spre nepărtinitóriă vedere, lăsam lor decidera asupra întrebării: óre fost'au cu potință după tóte divergențele importante, ce le a comis pórta asupra nóstră, și pe lângă tóte legiuitele temeuri spre neîndestulare a ne mulțami din partea nóstră cu mai puțină satisfacere. Unu esame omenos al proiectului notei va arăta, cumcă dânsul fiindcă elu nu este compus nici în forma unei convențiuni, nici a unei de amândoe părți oblegătórie tocmei, nu pôte nici cătu mai puțin să fie prejudiciosu puterei suverane a Sultanului. Din partea nóstră nu se ivesc cereri pre mari, cu care ne învinue prin tocmai așa de vătămătoriă, cât și prin portarea nóstră de mai nainte nejustificătoriă necredință. Noi sperăm că acêsta desfășurare va ajunge, ca să pună stavilă

mincinoselor faine asupra cererilor noastre. Noi sperăm mai departe, că ele vor servi de dovadă, cumcă decă mizlócele ce le am proiectat mai pe urmă spre complanarea diferințelor, ce s'au născut din întrebarea sfințelor locuri, vor fi refuzate, și din ele s'ar naște o încurcătură, care ar strica pacea lumii, acésta respundere mai nainte de tote nu ne va atinge pe noi.

Cont. Neselrode.

Pag. | 221

Ce se atinge de ultimăt, principele Mencicof a cerut dela Reșid pașa să subscrie, și să cunoscă următorea notă, ca o notă a stăpânirei turcești în modul următoriu: „Subscrisul este înputernicit dela Maiestatea Sea Sultanul a da următoria deciarățiune:

1-o Cultul ortodocsu orientale, preoțimea lui, biserica lui, și proprietățile lui, așia ca și așezemintele religiose ale lui vor gusta în viitoriu fără nici o atacare subt scutul Maieștii Sele a Sultanul privilegiate și imunitățile, care le sântu asecurate de demult, și care li s'au concesu de repețite ori prinn favorea împerătésca și după temeiurile înaltei dreptăți — ei vor lua parte la concesiuenele, ce s'au dat la alte rituri creștinești, tocmai așia ca și ambasadurilor străini, ce sântu acreditați la înalta pórta, prin convențiune, mi deosebită hotărăre.

2-o et 3-o Se reduc la restaurarea cupolei a bisericei S. mormântu, la clădirea unei biserice și unu spitaliu în Ierusalim.

4-o Fermanele și cuviințioșele porunci se vor da celor concerninți, precum și Patriarșilor, spre punerea în lucrarea aceste preînalte mesure. Acésta a fost totu ce a cerut Rusia prin principele Mencicof mai pre urmă, și ce a refusat pórta, carea însă totu a slobozitu fermanul din 6 Iuniu atingătoriu de întrebarea acésta, care l'am împărțășitu în Nr. 47.

Decă punem cererile, ce s'au enunciat în ultimatul lui Mencicof în paralela cu sărbătóresca încredințare, ce se cuprinde în fermanul din 6 Iuniu, atuncea se pare, ba este învederată, că pórta a primitu ultimatul în faptă, dar nu vré să'i de forma cerută de Rusia, carea acésta o pretinde cu atât mai mare îmbulzélă, cu câtu știe, că altfeliu va remănea și acestu fermanu unu documentu istoricu pe artiă, din care creștini de confesiunea lui vor trage puțin folos. — —

Austria. Următoriu act interesante, ce'l publică Gazeta Vienei, dă o lumină însemnată despre pusețiunea Austriei în conflictul ruso-turcescu: În mai mulți ziurnali este tipăritu unu respunsu calectiv, care lar fi dat înputerniciții Austriei, Angliei, Franției, și Prusiei din Constantinopole la întrebarea înaltei porți în privința notei mai de preurmă a principelui Mencicof. După înștiințările, ce au sositu aicea este cel mai mare temeu a ne îndoi despre esistența unei astfel de note, căci de și acesti reprezentanți în 21 Maiu s'au colșultat asupra identității acestu respunsu, el însă au fostu trimis de fiecare ambasadore în deosebi, dreptu aceea acésta notă ar fi identică iară cu calectivă. De aici ar fi urmarea, cumcă Austria vré săși păstreze independința sea la întrebarea acésta și în formă, ea nu vrea se mestece pași se cu aceia ai Angliei și Franției. Ce pusețiune însemnată este ciemată Austria a lua în causa orientale, despre acésta se aude numai un glas în totă Europa, e lucrul cunoscut că poterile maritime pot juca în causa acésta numai o rolă secundariă, hotărărea de căpeteniă va atârna totu deuna dela puterea trupelor pe uscatu. În mâna Austriei zace dară cumpăna causei orientali, și nu este îndoială că atât poterile despre oriente, căci și cele despre apus umblă după aliansa

Austriei, iară presa Angliei și a Franței a întrebuițat și aceea apucătură măiestriasă să vorbescă despre o alianță a celor patru poteri mari.

Întâmplări de zile.

Împeratul Napoleon al 3-lea citește acum cu luare aminte opurile, ce privesc la întrebarea orientală, și campania rusă din 1828.

În Bairut a născut o biduineză 6 prunci (?) Poporul privește această întâmplare ca un semn de fructificație a întregii țări.

Din Persia vin știri despre nenorociri mari. În capitala Teheran domnește holera cu atâta furie, de trei cincimi din popor au fugit în munți.

Valea din Șiras ținut faimos pentru ale lui frumoase rose și struguri, locul de plăcere al lui Hafiz, și Firdus, acel ținut în care geografii pun raiul pământesc, este pustiit de un cutremur înfricoșat. În cetatea Șiras au scos 10,000 de trupuri de sub ruine, și e temă să nu se nască ciuma din ele. În Ispahan a doua capitală a secăt și fântăna, ce era unică cu apă bună de beut.

Asupra conjurației din Franța s'au adevărat, că în două locuri a fost atentat asupra vieții Împeratului.

Maiestatea Sa ce. r. apostolică a aplacat statul și lefele ale supremei judecătorei din Boemia.

Excelența Sa ministrul cultului și instrucției publice Conte Leone Tun a dăruit 1000 de galbeni, ce i s'au convenit ca comisari împărătesc la alegerea Arhiepiscopului din Olomuțiu, clerului serac și mănăstirilor diecese.

Din motivul unei întâmplări de pedepsă, a hotărât curtea de apelație supremă, cumcă uciderea de copii prin activitate pozitivă se poate întemeia prin aceea, când muma din voință naște stând, ca să urmeze mărtașul prin căderea la pământ.

Maiestatea Sa ce. r. apostolică a anacordat împărțirea Tirolului și a Foralbergului în 4 cercuri cu reședința în Insaruc, Bricen, Trient, și Bregeț.

Ministeriul Angliei s'a deciarat într'o adunare mare cu 27 în contra a 11 voturi pentru Lordul Palmerson, adecă pentru o politică energică, și la lipsă și pentru bătaie.

Și în Sisek și în pregiurul lui s'a simțit în 2 Iun. cutremur de pământ, ce a ținut mai lung ca în Zagabria.

Mai în toate zilele se țin conferințe în reședința împărătească, la care ia parte și Maiestatea Sa Împeratul.

În Carlsbad trăiește pitariul I. V. în vârsta de 92 ani, și se bucură de o succesiune prera. El are 6 copii ai se, 56 nepoți, și 63 strănepoți, cari toți trăiesc. Succesiunea lui înregă sta din 180 capete, din care au murit 53. O fiică a lui este măritată în Berlin și a născut după o altă 10 feciori.

Un bărbat plin de duh a fost întreat mai deunăzi într'o societate, în care se polita mult, ore cugetă el că prafu va juca o rolă de căpetenie în cauza orientare: „Da“ zisă el: „încă numai ca să uște șiriolele de negrelă, ce curg la atâta scriere.“

Între mărturisitorii de pace și agitatori sântu mulți, cari nimic nu doresc mai tare decât ca de loc să o fracțiune să bombardeze Odesa și să arză Sevastopolea, însă puțin se poate spera dela dănsii, căci ei ar fi cei dintâi, cari s'ar văieta asupra reului, ce iară apuca fără veste la o întemplantare ca acesta.

Guberniul britanic cercă mare greutate în aflarea unei potrivite forme de regență pentru marele imperiu al Indiilor.

Regele Prusiei a slobozit o ordinațiune prin care se oprește persoanelor militare de religie evangelică în căsătorii mestecate, a da făgăduință că vor crește prunci în religie catolică.

Judecătoria militară din Peșta a osândit pre tálharii Ștefanu Armaniți și Ioane Ștupca la mórte și acesta sentință se execută prin plumb în 25 Iunie.

În Macov în Galiția s'a întemplant în 22 Iun. la amezi o ruptură de noui grozavă, și a făcut multă pagubă.

În Paris s'a făcut de nou însemnate arestări.

Ziurnaliu Angliei nu se ocupă acuma atăta cu cauza orientală, cât cu imperiul indicu.

Maiestatea Șea Împeratulu a făcut în 21 Iunie o excursiune la S. Pölten.

Se aude cumcă Maiestatea Șea Împeratulu în urmarea noúei organizaciuni ar aplacdatu Șema asupra fiitorulu statu personale și de lefi ale supremelor judecătoria cu prefnalta rezoluțiune din 14 Iunie, și că curându se vor escria concursuri pentru ocuparea posturilor.

Franția.

Paris 25 Iunie. Înălțarea lui Lavalette la Senatore vré să se privească aici ca o imitațiune a Împeratulu Nicolau, care tracteză pe ministrulu seú Mencicof cu acesta distincțiune; ea însă este mai nainte unu răspuns asupra invinuirei, ce aduce Contele Neselrode asupra ambasadorelui Franțozescu în Constantinopole. S'a auzit mai nainte că D. Delacour ar fi căpatat uniațiune să se arate indulgente în privința S. Mormântu. Acesta a zăcut în natura lucrulu, căci politica cabinetulu franțozescu este o politică plină de pace. Redicarea D. Lavalette la senatore este mai departe o dovadă, cum că Împeratulu Franțozilor pășește cu tării. Nugățiunile, ce vreú să se fie observat în cabinetulu Tuilerielor în privința orientulu, au încetat pe totă întâmplarea, căci după modificățiunile din urmă, ce au urmat în cabinetu, a căștigat D. Persini o hotărătoria preponderanță.

Înștiințările „Ziurnalelu de Francfortu,” cumcă ministerulu englezescu ar fi trimis unu notă împaciuitoaria cabinetulu din S. Petersburgu, se țin se poate de acele cercări, ce le face Rusia, ca să desfacă pe Anglia de către Franția. Aicea prinde opiniunea totu mai tare locu, cumcă cabinetulu Rusiei are intențiune de a amana cu decisiunea sea, ca să se tragăne lucrulu, căci armata rusescu poate și iarna trece Prutul, cându flota Angliei și a Franției va trebui să sté subt angire. Se vorbește de securu, cum că între Anglia, Franția și Turcia s'a făcut unvoială, ca Turcia îmbiarea de servițiu, ce i se face din tóte părțile, să o primască numai cu încuviințarea amânduror poteri aliate.

Astăzi a sosit aici un curier al ambasadei franțoești din Viena. Precum se aude depeșele D. Burcenei înștiințază, că Austria aprobésă cererile Rusiei așa precum sânt enunciate în cunoscuta notă circulară, și că ar fi însărcinat pe D. Bruc a pune influința și mizlocirea sea în interesul cererilor rusești. Precăt se știe acésta a făcut și stăpânirea prusiană. Franția dară este restrânsă numai pe alianța Angliei. Lucrul însă e pinăit, că diplomația rusescă în Londonu își va pune capul în petre, ca să împedece séu se disolveză acésta alianță. Este însă de așteptat că totă acésta silință nu va ajunge nimica, căci opiniunea publică, carea este o mare putere în Anglia, se enuncie mai energios pentru alianța cu Franția asupra Rusiei, decât să i se pótă opune stăpânirea și de ar vře în adevăr.

„Asamble naționale“ vře să știe, că Țarul nu va primi mizlocirea, dar bunul serviciu al Angliei și Austriei nu'l va lăpăda, el precunóște că forma principelui Mencicof a fostu pré țapănă, cabinetul englezesc nrecunóște că Lordul Stratfort a mercu pré cumplit. Sultanul se voru face niște concesii în formă, însă Țarul își va umplea voia.

„Patria“ vře să știe, că Turcia nu se va împotivi trecerei Rușilor peste Prutu, ea însă nu se va slobozi în nici o negoțiațiune diplomatică, până voru fi Rușii pe trenul turcesc. Mai departe vře să știe „Patria“ cumcă guvernul turcesc ar fi dat comandantilor se trupe inviațiune să se țină defensiv la întemlări, ca să nu dé nici un pretecsu Rușilor la colisiuni seriose.

Din Londonu să se fie dusu știrea, cumcă flota englezescă nici la o întemlare nu va pluti pân'la Constantinopole, nici nu va intra în Dardanele. Décă acésta știre se va adeveri, atunci despărțirea cabinetului din Londonu și Parisu, de care se vorbește atât de mult, nu ar fi departe, de și trimiterea flotei în Dardanele destul arată, că Anglia nu e aplecată a lăsa voia Împeratului Nicolau în tóte. Un bărbat de stat cunoscut să fie zis mai deunăzi „Poterile apusene au perdut póte pentru totdeuna ocașiunea de a da Rusiei o lovitură de căpeteniă. Prin aceea că ele ocuparea principatelor nu o au privit ca un casu de resbel, ele au amănat resbelul numai pe un moment, însă nu pentru totdeuna.

Anglia.

Până cât cele mai multe corespunđe din Parisu asecureză, cum că imperatul ar gândi cu mai mare doru la o înțelegere separată cu Rusia, decât să sté în casu de lipsă isolat, afirmă „morning nostru și hronicle“ că el ar fi mai mult de câtu ori cându aplecat spre un pașiu îndresnețu asupra Rusiei și că ar fi zis la convorbirea sea din urmă în 21 Maiu către ambasadorele rusesc Ciselef: înștiințază Dta Suveranului Dtale, că eu nu dorescu resbel, de va veni însă la dănsul, atunci eu nu voi fi cel de pe urmă, care pune sabia în teca.

L o n d u l 27 Iuniu. La întrebarea, ore trecevoru Rușii preste Prutu, se respunde aicea că voru trece. Cum că Rușii au amănat cu acésta până acuma și au dat Porții mai de multe ori resflare, nu s'a făcutu numai pentru aceea, pentru că au vrut să mănă lucrul până la vârfu, ci și pentru aceea, căci prin lunga amănare pregătirele se completază. Astfelu de lucru cere o putere mare mai nainte de ce se va scóte peste graniță, și se pare a fi pré probable, că Rusia nu e tocmai pregătită, ca să începă operațiunile. Desciderea campaniei unguști a începutu numai

după o pregătire de 3 luni, și pentru aceea este de așteptat, că marșul trupelor rusești în principate se va amăna. Fiind însă că totă amănarea, carea nu începe cu încetarea pregătirilor, numai ce mărește puterea Rusiei, iară a porții o micșorează, ar fi în interesul păcii universale, ca negociațiunile să se grăbescă. Pregătirile Angliei se continue.

Rusia.

Ultimatusimul Rusiei, pe care le refusată porța, se zice, că ar suna cam așa: Cumcă țarul ar fi înțeles cu cea mai mare supărare puțin prietenoasă primire a proiectelor prietenoase, ce lea slobozită numai din iubirea sea către porță, și că principele Mencicof ar fi vorbit și lucrat perfect amesurat dorinței stăpănușei, cum că întrebarea asupra căreia nu se înțelege porța cu cabinetul din S. Petersburg ar fi de natură curată religioasă, și astfel, încât în ea nu se va pute dovedi nici o rătăcire a țarului câtă mai mică, și că pentru aceea Rusia nu pote scimba nimic, nici lăsa ceva din cererile seale, ca să potă însă oricând nouă negociațiune înnoda asupra lor, ar trebui mai înainte de tote ministeriul de acum, care este vrăjmaș curții S. Petersburg să facă loc la altul, care ar fi mai prietenos Rusiei. La descoperirea acesteia se așteptă un răspuns grabnic; decă însă el nu va corespunde așteptărilor țarului, atuncea înalta porță va avea a'și adscrie șieși însuși, decă armata rusescă își va scimba pusețiunea de acuma cu alta înaintătoară, fără ca cu acesta să deie Rusia nemizlocită porții bătaia.

După activitatea neobicinuită, ce se observă în S. Petersburg, se vede, că Rusia vră să ocupe principatele cu totă serioșitatea. Ba se pare a se pregăti ceva și mai cumpănitoriu, căci flota din marea neagră se pregătește de plin pentru bătaia între matroz domnește o aplecare mare spre resbel, spre care multă aduce hotărătul și plinul de fapte caracter al principelui Mencicof, care se zice că la plecarea lui din Constantinopol ar fi zis, că se va întorci în deplină uniformă, și că acuma ar fi fost mai pre urmă în vesmânt civil acolo. Știrile din 19 Iunie ne spun că înperatul inspecționeșă trupele, în zilele de pe urmă s'a observat că călătoria generalilor ar fi mai încetată. Numai Generalele de infanterie și membrul consiliului de resbel Cuprinovem a părăsit S. Petersburg. Dela publicarea notei lui Neselrode opiniunea publică de mai înainte a căștigat mai mare adever, cumcă Rusia nu va lăsa patronatul legitim, ce i se cuvine asupra biserice grecești, și credințioșilor ei în provinciile turcești. Aici se precunoște însă și pusețiunea grea, în care politica lui Reșid Pașa a adus pe cabinetul Rusiei. Alternativa a deie resbel se u a perde vaza și însemnătatea în ocii creștinilor orientali, se pare a se fi făcut cu atâtă mai simțitorie, cu câtă la locul cel mai înalt nu se dorește resbelul, dar nici credințioșii biserice grecești nu ar vră să se vadă compromiși.

Turcia.

C o n s t a n t i n o p o l e 16 Iunie. De cândă a început să iaie încurcătura ruso-turcescă un caracter serios, s'a așteptat aici cu o mare încordare ambasadorele austriac. În cercurile politice de aici se speră că Austriei îi va succede a mizloci tréba. De aci se pôte pricepe pentru ce alaltăer se arătă în Tofana atâtă bucurie, cândă corabia Carolina, carea zace la corpul de

auru, dete semnalul, ca au ajunsu internunciulu austriacu. Vaporii Loidulu ridicara flamura, asisderea si o corabia anglica si americana traseru flamurele austriace si salutaru cu obicinutele salve.

Sultanulu a trimis u obicinuita vigilia de onore din vreo 20 de capete, si trei cai la Scela dela Tofana.

O multime de oameni mai toti austriaci petrecuru ductulu dela scela Tofanii pana la palatul ambasadei. Cuvantulu ce a tinutu ce. r. internunciu catre persoanele ambasadei, facu o impresiune placuta, fiindu ca elu corespcunsa demnei puseiunii, ce ea Austria in lumea politica, si pusa un accentu pe aceea, ca Austria este departe de a ataca drepturile altoru state. „Sa traiasca Imperatulu“ cu care se incea cuvantarea, afla unu eho intreit u entusiasticu in adunare. Personalitatea internunciulu este impuitoria, si totodata atitatoria de incredere.

Astazi s'a lătitu fama de obste, cumca D. internunciu la visita de eri, ce a facutu inaltei porți, aru fi fostu primitu cu brațele descise. Rifat Paşa sa fie zisu: „Deca nu ai fi venit u Dta, am u fi mersu noi sa te aducemu.“ Unu complimentu glumetu la unu ministru turcescu de obste seriosu este a se privi ca cevaşi ecstraordinariu. Ce se aude despre deciaratiunile internunciulu, ce le a dat u ministriloru turcesti, ele suna in privinta relatiunelor Austriei catre Porta cu totul u prietenosu. Elu sa fie vorbitu cam asia: “Eu me simtu pre norocosu, ca santu prin increderea Maiestatii Sele a Imperatulu onoratu cu acesta misiune. Dupa convingerea mea va zacea in interesulu alu amanduroru state, a tinea reciproca incredere, si a o estinde, si eu me voi u stradu in insusi in aceasta direptiune, ca sa indeplinescu intentiunea Maiestatii Sele a Inparatulu, care subt inpregiurările de fața voru conclucra tote spre aceea a sustine starea pacii, de carea Europa are acuma atata trebuinta. Raspunsulu ministriloru se zice ca aru fi esprimat u cea mai caldurosa multamita catre Imperatulu Austriei asupra acestei inpartasiiri. Ca unu semn u de primire plina de bucuria a ambasadei Austriace se priveste si aceea, ca internunciulu avu astazi audienta la Sultanulu adecă doe zile dupa sosire. In privinta constelatiunei politice se aude ca flota englesesca si frantuzesca au ajunsu la Dardanele si au intratu acolo.

Cursulu baniloru la Viena in 1. Iuliu Calend. noiu.

Aurul	_____	115 ^{1/2}
Argintulu	_____	109 ^{1/8}